

Valdības Vēstnesis

Meiss per Valdības Vēstnesi sākot no 1. jūnijā:
Sākumot ekspedīciju:
Par 1 mēnu: 75 rbl. — kap.
Piesākot mājs un pa postu:
Par 1 mēnu: 90 rbl. — kap.
Par zinātīga namari: sākumot
ekspedīciju: 3 : 25
Par atkāpētējumu: 3 : 75

Latvijas Valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Rēdakcija:

Rīga, pili Nr. 2, Tel. Nr. 9-89

Rusas ielā 11-12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:

Rīga, pili Nr. 1, Tel. Nr. 9-57

Atvērts no plikstām 9-3

Sildinājumu maksa:

- a) tiesas sludinājumi līdz 30 vienāgāju rādinājumi 180 rbl. — kap.
- b) citām iestādēm un zinātīga personām, par katru vienāgāju rādinājumi 6 . . .
- c) privātīem par katru vienāgāju rādinājumi 8 . . .
- d) 10 . . .

Nr. 169

Trešdien, 2. augustā 1922. g.

Piektais gads

Rīkojums par pārgrozbām pagaidu tarifa un noteikumos № 27 par pasažieru un bagažas pārvadāšanu.

Rīkojums par Vjazma un Jarcevo Krievijas Aleksandra dzelzsceļu staciju ieslēgšanu Latvijas-Krievijas tiešā satiksmē.

Rīkojums laboratorijam preparatu izgatavošanas lieta.

Rīkojums par ķīmiski-farmaceutisko laboratoriju grāmatu ierikošanu.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apslipināt.
1922. g. 27. jūlijā.
Satiksmes ministrs
J. Pauļuks.

Rīkojums Nr. 237

1922. g. 28. jūlijā

par pārgrozbām pagaidu tarifa un noteikumos № 27 par pasažieru un bagažas pārvadāšanu.

Bez pāstāvos noteikumos paredzētiem gadījumiem atļauju braukt par pazeminātu par 50% maksu arī skolniekiem-praktikantem starp viņu dzīves vietu, skolas atrašanās vietu un praktikas darba vietu un atceļu nosacījumu par skolnieku biešu izsniegšanas pārrauku no 1. jūlija līdz 1. augustam.

Sakātā ar šo lieku priekšā „pagaidu tarifa un noteikumu № 27 pasažieru un bagažas pārvadāšanai pa Latvijas dzelzsceļiem“ § 30. punktu 1. ierakstīt sekošā jauka redakcija:

1) Punktā 2. uzrādito mācības iestāžu abeju dzīmumu audzēķi par braukšanu pa Latvijas dzelzsceļiem III. klases vagonos starp viņu pastāvīgām dzīves vietām, skolu atrašanās vietām un praktikas darba vietām maksā § 15. noteikto III. klases bērnu bijetes cenu.

Sis rīkojums stājas spēkā no 1922. g. 1. augusta.

Dzelzsceļu galvenais direktors
K. Blodnieks.
Finansu direktors V. Bastjans.

Apslipināt.
1922. g. 31. jūlijā.
Satiksmes ministrs
J. Pauļuks.

Rīkojums Nr. 239

1922. g. 1. augustā

par Vjazma un Jarcevo, Krievijas Aleksandra dzelzsceļu staciju, ieslēgšanu Latvijas-Krievijas tiešā satiksmē.

(1921. g. 12. aprīļa № 117 un 5. jūlija № 210 rīkojumu papildinājums.)

Krievijas dzelzsceļu tiešā satiksmē ieslēgšanu staciju saraksts (skati papildinājums pie līguma par tiešu satiksmi un preču vagonu lietošanu 140. un 142.

Meklējamo personu saraksts Nr. 57.

(1. tarpinājums un beigas.)

Uzvārda, vārds, tēva vārds, vācu, piederības vieta, daives vieta pēdējā laikā, arējais sprakss (pazīmes).

5809. Ozoliņa, Anna Adama meita, 45 g. v., agr. dzīves vieta Talsu ielā 12, dz. 47. Rīgas pref. ar rakstu 1922. g. 2. maijā № 1533, sod. ar 10 zelta fr. vai 14 d. aresta.

5810. Pogodins, Filips Artēmija dēls, 39 g. vecs, krievs - vēcticībieks, pie Rēzeknes aprīķa Sakstigales pag., bei-dzamā dzīves vieta Rēzekne, Viļānu ielā 46.

5811. Pavlovičs, Anatolijs Paula dēls, agrākā dzīves vieta Daugavpili, Odesas ielā 8.

Iappusēs) jāpapildina ar Aleksandra dzelzsceļu staciju nosaukumiem: Vjazma un Jarcevo — skaitot no 1922. g. 21. jūlija.

Dzelzsceļu galvenais direktors

K. Blodnieks.

Ekspluatācijas direktors T. Dūmpis.

Finansu direktors V. Bastjans.

Rīkojums.

Veselības departaments raksta priekšā visām laboratorijām, kuras izlaiz apgrozībā galveniskus preparatus, izgatavot visas farmakopejā minētās smēres vienīgi saskaņā ar priekšrakstu.

Veselības departamenta direktora palīgs

Dr. Džonsons.

Aptieku pārvaldes priekšnieka vieta

R. Vaits.

Atgādinājums.

Veselības departaments atgādinā, kā visām ķīmiski-farmaceutiskām laboratorijām jāieriko 2 nedēļu laikā un kārtīgi jāved sekošas likumā paredzētas grāmatas: 1) grāmata nāvigo un stipri darbojošos vielu ierakstīšanai, 2) grāmata izgatavotu preparatu ierakstīšanai, pie kam jaatzīmē, kad preparats izgatavots, kādā daudzumā un pēc kada priekšraksta, 3) grāmata atlaido preparatu ierakstīšanai, turpat jāpieliek visi attaisnojēci dokumenti un pasūtījumi, 4) grāmata rezīziju rezultātu ierakstīšanai.

Augšā minētās grāmatas jāstāda priekšā aptieku pārvaldei dēļ apstiprināšanas.

Veselības departamenta direktora palīgs

Dr. Džonsons.

Aptieku pārvaldes priekšnieka vieta

R. Vaits.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

leķielietu ministrija atjāva uzsākt darbu politiskai partijai: „Latviešu-nacionaldemokrātiskā partija“. Dibinātāji: Kristaps Bachmanis, dzīvo Rīga, Elizabetes ielā № 20a, dz. 22, Kārlis Strauss, dzīvo Rīga, Tilavas ielā № 14, Roberts Rodze, dzīvo Rīga, Agenskalnā, Daugavgrīvas ielā № 18b, dz. 7 un c.

Paziņodams angājējo aprīķu un policijas priekšniekiem, uzaicinu, atlaut minētai partijai noturēt sapulces, neprasot nodauzējumās aprīķos, bet gan pārliecinos par to, vai sapulču sasaucēji tiešām rīkojās partijas centralās komitejas uzdevumā. Sapulču sasaucējiem jāievēro attiecīgie likuma noteikumi par sapulču sasaucēšanu.

leķielietu ministra v. A. Birznieks. Preses un biedrību nodala vadītāja vieta J. Krūmiņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

leķielietu ministrija atjāva uzsākt darbu politiskai partijai: „Latviešu-nacionaldemokrātiskā partija“. Dibinātāji: Kristaps Bachmanis, dzīvo Rīga, Elizabetes ielā № 20a, dz. 22, Kārlis Strauss, dzīvo Rīga, Tilavas ielā № 14, Roberts Rodze, dzīvo Rīga, Agenskalnā, Daugavgrīvas ielā № 18b, dz. 7 un c.

Paziņodams angājējo aprīķu un policijas priekšniekiem, uzaicinu, atlaut minētai partijai noturēt sapulces, neprasot nodauzējumās aprīķos, bet gan pārliecinos par to, vai sapulču sasaucēji tiešām rīkojās partijas centralās komitejas uzdevumā. Sapulču sasaucējiem jāievēro attiecīgie likuma noteikumi par sapulču sasaucēšanu.

leķielietu ministra v. A. Birznieks. Preses un biedrību nodala vadītāja vieta J. Krūmiņš.

Meklējamo personu saraksts Nr. 57.

(1. tarpinājums un beigas.)

Kas meklē, ar kādu raksta

un par ko apzinot.

Vai ir apdzīvītie

un kas datums

strādāšanas gadsimtā

Paziņot dzīves vietu.

5812. Rēdzits, Kārlis Jāņa d., Rīgas apg. tiesas svarīgu lietu pied. pie Valmieras apr., Kiegeļu pag.

5813. Smilžināš, Frīcis Jāņa dēls, 33 g. v., agr. dz. vietā Administrācijā ielā № 2, 1. d. p. un 179. p. 2. p.p.

5814. Siliņš, Arnolds Breuča dēls, piederīgs pie Cēsu apr., Grazdona pag.

5815. Siliņa, Jānis Jāņa d., 29 g. vecs, agrākā dzīves vieta Artillerijas ielā № 73, dz. 22.

5816. Šiangvīte, Marseile Jāņa m., Lietavas pav., agr. dzīves vieta Antonijas ielā № 14-a, dz. 3.

5817. Skukovskis, Antons Jāņa dēls, dzīmis 1900. g., pied. pie Andrepenes pag., Rēzeknes aprīķi, arī ierīcījās kārtīvībā.

5818. Žukovs, Aleksandrs Izaka d., 17 g. v., pied. pie Vitebskas gub. Sebežas apr., Lideres pag.

5819. Trofimovs, Feodosijs Jāņa d., pied. pie Rīgas, agr. dz. v. Romanova ielā 13, dz. 11.

5820. Tokareva, Jevdokija Vasilija m., 40 g. v., agr. dz. v. Marijas ielā 51, dz. 4.

5821. Tiger, Rassa Daniela m., Lietavas pavalstn., agr. dz. v. I. Maskavas ielā № 93, dz. 3.

5822. Vorobjova, Vera Ādama meita, 30 g. v., pareizticīga, krievieše, agrākā dzīves vieta Daugavpili, lebraucamā ielā № 27.

Rīga, 1922. g. 22. jūlijā. № 21187.

Administratīvā departamenta direktors J. Leva.

Par iekšējās apsardzības pārvaldes priekšnieku Ziemelis.

Cik Latvijas mākslas akademijā žīdu?

Vel arī vienu nerīmīgas cirkulētās, itka no akademijas apmeklētājiem vairumā zinā pirmo vietu ienemot žīdi, tad pārējās minoritātes un pēc tam tikai latvieši.

Minētās baumas jau atradušas piecēju ne tikai pie valdošām amatā personām un pilsonības, bet arī pie Satversmes Sapulces locekļiem. Lai apgaismotu līetas patieso pusī, mākslas akademija paziņo atklātībai, ka no visa apmeklētāju kopskaita ir:

latvieši	72,63 proc.
vācieši	8,79 "
zīdi	8,24 "
krievi	7,14 "
poji	2,14 "
igaunji	1,07 "

100 proc. pie kam jaatzīmē, ka akademijā audzēkņi uzņemti pēc spējām un ar priekšā jākonstatē, ka tik liels procents ir spējīgi latvieši.

Kānclejas pārvaldnieceks.

Sprukovskis.

Leģišķēnas.

Rīkojums № 2.

Rīgas virsmežīni Eiche atsvabinu no mežu departamenta direktora vietas izpildīšanas, skaitot no 1. g. 31. j

šanu uz sēdēm jāmaksā pienākošās ceļas un
dietu naudas uz paslēvošo noteikumu pamata,

6.
Skaitot no 3. g. 1. augusta, mežu deparismenta
mežsaimniecības un mežu izmantošanas nodijas
apvienoju vienā mežsaimniecības nodajā, par
kuķas vadītāju teceļu līdzšinējo Kokneses virs-
mežzini Staune. Atsvabinatos līdzšinējos nodaju
vadītājus uzdodu turpmāk nodarbināt pie mežu
ierīcības darbiem.

7.

Atsvabinu, skaitot no ū. g. 1. augusta, no savu
lidzšinējo pienākuma izplūdīšanas vecāko mežu
inspektora Dartau, kuru uzdrodu uz prieķu no-
darbināt mežiericības nodaļā.

Rīga, 1922. g. 31. jūlijā.
Zemkopības ministrs A. Kalniņš.

V. Zamueļa (toreizējā zemkopības ministra) runa

Satversmes Sapulces 4. jūlijā
sēdē.

Augstais nams! Zemkopības ministrija ir viena no svarīgākām ministrijām. Šai ziņā nav domu starpības starp mani un iepriekšējiem runātājiem. Tamēj kritika un pie tam nesaudzīga kritika ir uē tikai vēlama, bet nepieciešama, un es savukārt atbildēšu uz visiem norādījumiem, kuri ir dibināti uz faktiem un kuri attiecas tieši uz zemkopības ministriju, pie kam neskatīšos uz to, vai šie aizrādījumi ir doti aiz politiskiem motiviem, kā tas notika pagājušā sēdē galvenā kārtā, vai aiz lietderības motiviem. Apskatot pēc kārtas runātāju argumentus, es sāksu ar referantu. Referents Vārsberga kungs starp citu aizrādīja, ka neesot norobežota zemkopības ministrija departamentu darbība. Te man jāatbild, ka zemkopības ministrijas satversme, t. i. viņas uzbrūve un darbibas kārtība ir tagad izstrādāta, pašlaik tiek pienemta galīgā redakcijā un drīz laikā tiks stādīta priekšā ministru kabinetam. Līdz ar to paralelisms, cik tāju tas pastāv un ir novērsa ns, tiks novērsts. Es nevaru piekrīt aizrādījumam uz paralelisma konkrēta gadījumā, t. i. ka zemkopības ministrija strādā dažas nozares, kulturtehniskā, purvu pētišanas un zvejniecības nodajas, paraleli lauksaimniecības un zemju departamentos. Lauksaimniecības departaments dod ierosinājumus lauku kulturas jautājumos, pats viņš nenodarbojas ar praktiskiem darbiem, bet pārzin sabiedrisku organizaciju darbību, kamēr praktiskie un administratīvie soji šīs nozares pieder zemju departamentam. Kulturtechnika saistīta ar jaunsaimniecību ierīkošanu, kuras savukārt padotas zemju departamentam. Tājāk, purvu pētišanas nodaja rūpējas par purvu izmantošanu, un purvi kā zemes sastāvdaja piekrit zemju departamentam; tāpat ezeri, zivju diķi un visi citi valsts ūdeņi un to izmantošana piekrītu zemju departamentam. Jāpiezīmē, ka līdz ši gada 1. aprīlim purvu pētišanas nodaja piederēja pie lauksaimniecības departamenta, bet ievērojot to, ka viņa pārzin administratīvo un praktisko pusī, to pārveda uz zemju departamentu. Tomēr lekustīnātais jautājums apsvērts, ministrijas satversmi sastādot un darbibas norobežošanu attiecībā, uz vienu un otru departamentu varētu panākt tai ziņā, ka katrai departamenti strādāt savā virzienā: viens piekoptu vairāk kulturelo pusī un otrs administratīvi praktiski. Tājāk aizrādīja, ka trūkstot plāna valsts masītabā par mežu apsaimniekošanu un ka vajadzētu ievērot samērību mežu ciršanā, piemēroties vietējiem apstākļiem. Šāda vispārīga plāna tiešam nav un nevar būt, tāpēc ka mežu uzņemšana nav izvedama līsā laikā. Agrāk izstrā-

1922. gada bibliografija.

Pirmais ceturksnis.

Valsts bibliotekas sakārtojums. A. Gintera redakcija.
(10. turpinājums.)

650. Komercialās zinibas. 657. Rēķinu vešana (grāmat-

Ceplis, R. Pamācība melderu grāmat-
vedibā. Sastādījis — —. (Rīga,
1922.) Izdev. Latvijas Melderu Sa-
veenība. Dr. Akc. Sab. J. A. Kukurs
druk. 4° (25×17) 17 l. p.

druk. 4° (25×17) 17 l. p.
Leepiņš, A. — tirdzniecības zinību sko-
lotājs. Grāmatvešana. Uzdevumi prak-
tiskiem darbeem. Uzdevums I.: Žur-
nals un viersgrāmata. Rīga (1922)
A. Leepiņa kursu izdevums. Dr. „Dzin-

Uzdevums II. Pamata un palīga grāmatas. (Rīga (1922) A. Leepina kursu izdevums. Dr. "Dzintars" druk. 8° (20×14) 16 l. p.

dātu planu mums pieteikosā daudzumā nav. Tādi ir attiecībā uz kriņa mežiem, bet attiecībā uz privākiem mežiem to ir ļoti maz. No otrs pusēs, planu sastādīšana mežu ierīcībai izmaksās lielas sumas. Jau miera laikā reķināja 50 kapeikas zeltā par hektaru, tas iztaisītu tagad, kur visu mežu platība ir $1\frac{1}{2}$ miljonu hektaru, 750.000 zelta franku, un ja arī šādu sumu mēs varētu sagādāt, tomēr šāda laikā darbs nav veicams un prasa vismazākais piecus gadus. Par to es runāšu vēlāk, bet še es gribu aizvādīt, ka vāc taksacijas materialus no atsevišķam mežniecībam un sastāda planus par mežu izmantošanu, apmierina praktiskās vajadzības. Pāriešu uz deputata Bērziņa runu, pareizaki sakot brošuru, kuŗu tas, lai gan ne pilnīgā veidā, šei nolasija. Vispirms atzīmēšu, ka šai brošurai vai runai ir divas dajas: viena sastāv no faktiskā materiala, otra ir vairak personīgas dabas. Pārejot uz faktisko materiju jāatzīmē, ka Bērziņa kungs cenšas apgaismot nevienu ministrijas, bet arī manu nozīmi, pierakstot man itkā noteicošu lomu kabinetā. Man šķiet, ka Bērziņa kungs nepareizi raksturo i ministriju i mani. Zemkopības ministrija, kā minēju, ir patiesi svarīga ministrija, bet nosaukt viņu par vienu no noteicošām saimnieciskām ministrijām, kuŗa itkā mazumā atspoguļo koalīcijas valdību, nevar; jo taču arī saimniecisko ministriju, uzdevumu veikšana atkarajas galvenām kārtām no lidzekļiem. Lidzekļi savukārt atrodas finansu ministrijas rokās, kuŗā apvienotas arī divas agrak likvidētās ministrijas: tirdzniecības un rūpniecības un apgādības ministrijas. Tāpēc, man šķiet, būs pareizāki finansu ministriju, kuŗa aptver visu saimniecisko dzīvi, kuŗā satek visi saimnieciskās dzīves pavedieni, nosaukt par ministriju, kuŗā zināmā mērā atspoguļo valdības saimniecisko politiku. Kas attiecās uz mani personīgi, tad patiesi es vadu mazā kabineta sēdes. Mazā kabineta sēdes sagatavo administratīvas un juridiskas dabas jautājumus, bet nekādi saistoši lēmumi tur nenotiek. Ir arī nodibinatos apspriedes saimniecisko jautājumu iepriekšējai izfirzāšanai, bet tās es nevadu, kā patstāvīgs vadonis, bet uzņemos vadību tanis, tāpat kā lielā kabinetā, ministru prezidenta prombūtne. Šēžu vadītāja plenārumi un tiesības ir techniskas dabas un man nekādas prerogativas šīnis apspriedēs nav. Ar to uzturējot, ka es neuzņemos atbildību par visiem mazā kabineta atzinumiem, bet es lūdzu neplešķirt man nozīmi, kuŗa man pēc taisnības nepienākas. Turpinot apgaismot manu personu, Bērziņa kungs vispirms atrod, ka es neesot jau pagājušā gada jūlijā sacījis, ka inventarizacija galvenās līnijās jau izvesta. Te nekādas pretrunas, kuras atrod Bērziņa kungs, nav jo inventarizācija bez attiecīgiem statistiskiem un taksacijas datiem ir iespējama, katrā laikā, bet kāda tā nozīme, to katrai saprātis. Šādu inventarizāciju vispārīgās līnijās, es, protams, deklarācijā nebiju domājis. Bērziņa kungs tomēr atrod, ka sava priekšgājēja uzsākto darbu es esot līcis novārtā. Lai runātu par ņemtās deklarācijas izvešanu, 17

cijas grupas, kurās nodarbojās ar mežu vērtēšanu un aprakšānu. Darbiniskais skaits bija 28. Aprevidēja 106 novadus, platībā 371.209 hektaru. Šī platība ir sāmērā liela un no manis vēl nav saņemta. Tomēr jāievēro, kā es jau agrāk teicu, sakāvā ar referenta Vārsdega kunga aizrādījumiem, ka pie šīs platības izmērišanas bija jau gatavi zinami materiali, tas ir kroņu mežu plāni, gan ne visur, bet pa liečkai dajai. 1921. gadā, kad es uzstājos par resora vadītāju, taksaciju grupu skaits pavairojās uz 10, tas nozīmē, ka specjalistu skaits ir stipri pavairojies, lai gan darbinieku skaits ir palicis tas pats 28. Novadu pavisam aprevidēti 189, tā tad par 83 vairāk nekā iepriekšējā gadā, kopplatībā 196.739 hektaru. Taksatoru rokās bija tikai starprevizijas materiāli un nepilnīgi privato muižu plāni. Šini gadā ir pavisam 15 taksacijas grupu, darbinieku skaits ir 36. Tā tad darbinieku un līdz ar to darba ziņā ir pastāvīgs progress. Bija paredzēts vēl liečkās darbinieku skaits, bet budžetā tas tika nostiprots. Bez šiem darbiem jau 1920. gadā, tas ir manā priekšgājeja laikā, tika izsūtītas anketas par mežu platību un vērtības noteikšanu. Šīs anketas pagājušā gadā, tā tad manā laikā tika apstrādātas. 1922. gadā, centrā mežu iericības nodaja sāka ievest statistiskas kartījas par katru novadu vai muižu, attiecībā uz platību, audžu vecuma šķiru un izmantošanas apmēru reģistrāciju. Bez tam šī gada aprillī viensmežiņiem tika piesūtītas sevišķas mežu reģistrācijas grāmatas. Tā tad jūs redziet, ka mežu inventarizēšana tiek turpināta pilnā spārā. Tājāk Bērziņa kungs pārlet uz mežiņu kongresa lēmumiem, lai tur atrastu materialu mežu departamenta kritikai. Starp citu viņš cītē rezoluciju, ka „trūkst noteiktas līnijas vispārējā valsts ekonomiskā politikā un tādēļ arī mežu resors nav varējis ieturēt aktīvu mežu politiku”. Saprotama lieta, šie vārdi paši par sevi nebūt neapstiprina, ka mežu departaments neizpilda savu uzdevumu, bet ir tikai aizrādījums uz vispārējām grūtībām, uz noteiktas līnijas trūkumu vispārējā valsts ekonomiskā politikā. Tājāk Bērziņa kungs pieved rezoluciju, ka „mežu saimniecība nav saskaņota ar vispārējo valsts muitas, dzelzsceļu, finansu un nodokļu politiku”. Man liekas, ka te jau ir zinama pretruna ar iepriekšējo, jo, ja nav vispārēja saimniecīska plāna, tad arī nav iespējams saskaņot mežu politiku ar šādu plānu, jo mūsu muitas, dzelzsceļu, finansu un nodokļu politika taču ietilpst vispārēja saimniecīska plānā. Bez tam ir nepareizs Bērziņa kunga uz šīm rezolūcijām dibinātais slēdziens, itkā mežu departaments, ciktāl viņš ar saviem ierēdņiem kongresā bijis reprezentēts, pats sevi esot izpēris. Nē, Bērziņa kungs! Es domāju, ka te mežkopji ir konstatējuši zinamas klūdas, zinamus trūkumus un ka zinama klūdu un trūkumu atziņā nav sevis izpēšana, bet ir moralisks spēks, ir zināt uz labošanos. Ka šī zinātā attiecīgā projektā tikuši realizēti, par to varu pievest datus. Cik tālu Latvijas dzelzsceļu, muitas, finansu un nodokļu politikas, lai arī nesaskaņotas savā starpā, pastāvēja, tik tālu mežu departaments ir stājies sakārā ar attiecīgām iestādēm. Jau 1921. gada rudenī starpresoru apspriedē muitas valdē mežu departamenta priekšstāvis noteikti uzstājās par muitas tarifa pazemināšanu uz izvedamiem materialiem. Tāpat tika ierosināts jautājums par dzelzsceļa tarifa pazemināšanu, par materialu pārvadāšanu. Šī praeihe vienīgi tika ierosināta, bet tās cībā uz citiem pārvadājumiem materialiem atraldiņa. Tājāk kā muitas tarifa, tā arī dzelzsceļa tarifa jautājumu vispusīga apgaismošanai mežu departamenti u. pa dajai manu ierosinājumu sasauc kokrūpnieku un tirgotāju apspriedē Sakārā ar šīs apspriedes rezultātē mežu departaments stājies pie atsevišķu likumprojektu izstrādāšanas. Tājāk, ar attiecībā uz kleķu būvēm es neesot savu solījumu pildījis un tas, ko es esot darījis, esot pašu lietu tikai diskreditējis izstādē cītā ēka esot pārāk dārgi izmaksājuse. Pilnīgi pareizi. Eza izmaksājumi 3—5 reiz dārgāki, nekā normalais apstākļos. To zināja arī ministru kabinets, kad viņš atvēlēja vajadzīgo kreditus. Kā zinams, tad būvi iestādējās pirms izstādēs atklāšanas. Kabinetam bija jāizskiras: cītā ēka par dārgo naudu vai arī necelt to pavisam. Kabinetam izšķirās par ēkas ceļšanu, un tad pārmaksā bija neizbēgama. Ja domātu, ka šī ēka tomēr nav panākuse savu nolīku, tad ta būtu maldīšanās, jo reiz prieķsmets izstādē atradis tik lieli interesī, kā taisni šī būve. Ja nu gribētu vēl tājāki runāt par to, ka šī ēka, salīdzinot ar Rīgas un vispārējā Latvijas cenām, tikuse stipri pārmaksāta, tad man būtu jāizdara mazāk pārlabojumi Bērziņa kunga aizrādījumos. Viņš izrēķināja par vienu kubikasi mālūnu 21.000 rb. Tas ir nepareizi. Par māliem ir samaksāts 17.500 rb., tas izmārk 4.000 rb. par 1 kubikasi. Ar pievešanu, kuŗa izmaksāja 28.000, t. i. 400 vezumā, izmārk 45.500 rb., kas iztaisa par 1 kubikasi 10.412 rb., bet ne 21.000, kā to aprēķina Bērziņa kungs. Ja nu es būtu kleķu būvju lietā tīkta tikdaudz darījis, kā šo ēku uzcēlis, tad es atzītu, ka es savu solījumu neesmu pildījis, un Bērziņa kungam būtu taisnība. Bet fakti runā citu valodu. Pie mēram, izdota manā laikā no Ogrīna pamatīga grāmata par kleķu būvēm ar attiecīgu pielikumu un zīmējumiem. Līdzekļus šīs grāmatas izdošanai deva zemkopības ministrija. Tādā tājāk, mežkopju konkressā tika izteiktās domas, ka kleķu būvju popularizēšanas labā būtu izceļamas paraugu ēkas dažās mežniecībās, jo sabiedrība, diemžēl, šīm teicamam pasākumam, aiz kādiem iemesliem, par to es negribu pašlaik runāt, nenāk preti tiktāju, cik tas būtu vajadzīgs. Šī zinātā būvju spejami soji. Tas arī tīcis darīts un nolemts, ka 5 mežniecībās izvedamas kleķu būves. Divās mežniecībās darbi jau iestākti. Ir arī citi fakti, kuŗi Bērziņa kungam bija zinami, bet kuŗus viņš tomēr noklusēja. Papildā budžetā paredzēts ienākums no mežiem 300 miljoni. Mežu departaments nāca ar priekšlikumu šos 300 miljonus par redzēt kleķu būvju celšanai jaunsaimniekiem un izpostītiem. Šo priekšlikumu finansu un budžeta komisija noraidīja. Papildā budžetu caurskatot, es meģinājušu mežu departamenta noteikumus atjauno. Pieaugušo un pāraugušo mežu mēs varesim eksportēt, jo kā zinams, meži aug zinamu laiku, 80—100 gadus, pēc kam tie vairs neaug un tā tad ir nedzīvs kapitāls. Sumas, kuŗas mēs ieņemsim šos mežus izmantojot, mēs izlietotu kleķu būvēm.

Tājāk jāsaka, ka koku materialus, kuri nepieciešami vajadzīgi kleķu būvēm, mežu departaments izsniedz pēc tākotām cenām, t. i. bez vismaksas, kuŗu citos gadījumos prasa. Beidzot man jāpārbaudē, ka šīs iestādes ietekmēs nekādā

Vanags, P. Tirdznečiskā rēķināšana
(Elementarais kurss) Rīgā, 1922. Iz-
glītības kooperativa „Kulturas Balss”
apgādeens. Eespeed. Ed. Lācis.
Z. Sulcs un bđri, Jelgavā. 8° (23×15)
160 l. p.

690. Būvniecība.
Dabīņsch, Mahrtīņsch. Māla buhwskola
Praktiska pamahziba par muhta un
koka buhwju zelichanu un darba un
materialu aprehķināšchanu. Šaftahdījī
— — Otrais pahrlabots un papildi-
nats ildewums. Rīga, 1921. (1922).
Dr. un apg. J. Miirewitza druk. 8
(23×16) 83 l. p. + 8 lap. zīmējumi.

Saturi: I. Kādi materiāli būvēšanai vajadzīgi? II. Cik vajadzīgā materiala. III. Kleka būves IV. Mūdarbiem vajadzīgais darba spēkis. V. Aizrādījumi par mūra darbiem un materiālu vispāriņi. VI. Aizrādījumi par kleka būvēm. VII. Kāds vār-

kalču un gipsa izgatavošanai. VIII.
Koku būvēm vajadzīgie materiali.
IX. Koka būvēm vajadzīgais darba
spēks. X. Aizrādījumi par koka
būvēm un materialu vispārīgi. XI. Kā
būvkoki aprēķinami. XII. Kvadratu
un kubiku pēdu aprēķinašana.
XIII. Kāds vārds par krāsošanu, bal-
sinašanu un tapsierešanu. XIV. Dažas
piezīmes par saimniecības ēku bū-
vešanas iekārtu ērtības ziņā. XV. Ka-
sastādami būvju aprēķini,
Koka betona (zagaru mālu) būvē.
42. Logu un durvju izbūvē. (Plāns)
Rīgā, 1922. Lauksaimniecības De-
putātuviens izdarījis.

partamenta izdevums. fol. (36×48)
 1 l. p.

— 44. Vēdinašanas kanalu zīstema.
 (Pārāns) Tur pat. fol. (68×35)
 1 l. p.

— 45. Kopskats. Tur pat. fol. (37×68)
 1 l. p.

Lauku dzīvojama ēka. 12. Priekš 2 bi.
 mēnum. (Dz.)

saimneecibas Departamenta izdevums
[10. (35 x 48) 1. l. p.]

Materiali par Latvijas būvniecību. I. ko-
pojums. Uzmērojumi. 1—5. Baznīca
Usmā. 6—9. Lūgšanas nams Bal-
tačos. 10—11. Dzīvojamā ēka Pidze-
nos. 12. Dzīvojamā ē. Ruņu nams.
13. Klēts Maz. Apēs. 14. Kārtīga
Caunišos. 15. Rija Padmaņos. 16. Rija
Lejas-Ziemeni. 17—18. Kūts Prie-
dujos. 19. Siena šķūnits Saltapīa.
Skati. I—VI. Baznīca Usmā.
VII. Lūgšanas nams Baltičes. VIII. Dzī-
vojamā ēka Pidzenos. IX. Klēts Mar-
Apēs. X. Rija Padmaņos. Rīga
1921. Latvijas Universitātes Archi-
tekturnas Fakultates izdevums. fol.

24 pages. 20

līdzekļem, kuru māns līdz šim nebija. Ja piejems papildu budžetu un dos līdzekļus dzīves atjaunošanas padomei, tad varēs lieku būvju lietu sistematiski pēc noteikta plana turpināt un veicināt.

Küdras lieta. Izteica uzskatus, if kā küdras izmantošanas lietu, kuru māns priešgājējs gribējis likvidēt, es esot atjaunojis. Šis uzskats ir pavism greizis un uz faktiem nedibinājās. Mana priekšgājēja laikā nav lemts par küdras izmantošanas likvidāciju. Gan otradi. Likvidāciju es esmu kabinetam līcis priekšā un izvedis cauri, neraugoties uz ierunām — un man jāsaka, stipri dibinātām ierūmām no sabiedrības un specialistu puses. Teikšu tālāk, ka principiālā domu starpības attiecībā uz küdras izmantošanu starp mani un manu priešgājēju nav. Mēs abi atzītam, ka ta ir vēlama un pat nepieciešama lieta. Bet mūsu domas šķiras attiecībā uz pašu valsts küdras pasākumu likvidēšanu. Mani uzskati ir, ka lielākus zaudējumus, kā mēs līdz šim esam cietuši, mēs vairs nevarām ciest, valstī tas nav pa spēkam. Sabiedrība gan vēlas, lai valsts turpinātu savus pasākumus par katu cenu, bet uz savu atbildību to nevaru ļemt. Tādēļ ministru kabinets nolēma likvidāciju, es uzdevu izpildīšanu küdras izmantošanas valdei, no likvidācija ir jau iesākta, t. i. manā un nevis mana priešgājēja laikā, kā apgalvo Bērziņa kungs. Gan mēs nonācām apstākļu spiesti pie zinama kompromisa attiecībā uz Getliņu küdras fabriku pie Slokas. Tur bija nodarbināti 600 strādnieki un 7 pilnīgi noderīgas mašīnas. Kad šo pasākumu taisījās likvidēt, tad bija ierunas no strādnieku puses, ka atlaizot kvalificētus strādniekus un to vietā stāsoties bezdarbnieki, kuriem tomēr būsot jāmaksā pabalsts no valsts puses, jo to nevarētu liegt bezdarbniekiem, kuri bez savas vairas izsisti no sliedēm. Bija arī aizrādījums no Slokas pilsētas, ka viņai šī küdras ietaise vajadziga, lai atrastu darbu un peļņu pilsētas iedzīvotajai. Nāca iebildumi arī no Slokas fabrikām. Tad izvirzījās jautājums par küdras fabrikas nodosanu kādai organizacijai, piemēram pilsētas valdei, un es paziņoju interesentiem, ka valdība nāks privatiem vai sabiedriskiem uzņēmējiem tik tālu preti, cik tālu to atlauj valsts līdzekļi un intereses. Ja uzņēmēji garantē samaksu, tad mēs nodosim iestādi uz izmaksu, aprēķinot mašīnas un citu inventaru uz to vislēķo, jo mans uzskats bija un ir tas, ka ta lieta jāveic, bet nevis ar valsts līdzekļiem kā līdz šim, bet ar privatu iniciatīvi. Sastādījās arī grupa, kura grībēja iestādi pārņemt, bet ta uzstādīja noteikumus, kuri izgāja uz valsts izmantošanu, un kuras es nevarēju pieņemt, tā kā cits nekas neatlika, ka iestādi vēl vienu gadu aistāt darbā. Sāds jautājuma atrisinājums nerūnāja arī maniem principiem preti, jo to kādru, ko mēs bijām izstrādājuši, izdevās likvidēt un nodrošināt tālāku küdras noņemšanu. Man te jāatzīmē, ka diemžēl līdz šim laikam valdības iestādes nenopēm mūsu sagatavoto küdrū, kura kvalitates ziņā pagājušā gadā slāvēja augsti, un arī sabiedrība ir atturīga. Tamēdēļ pārmetuma dēļ seši miljoniem rbl., kuri paredzēti budžetā küdras izmantošanai, ir nevietā. Pārejot tālāk uz zaudējumiem, kuras valsts cietuse no küdras izmantošanas, jāsaka, ka tie tik pārāk lieli nav. Bez tam uz lietu nevar skaities tikai no fiskalā viedokļa. Ja kāda lieta ir atzīta par derigu, tad ta ir jāuzsāk, neskatošs uz to, vai ta pirmā laikā dod ienākumus, vai nes zaudējumus. Ja reķina mašīnu amortizāciju, tad zaudējums aprēķināms uz divi miljoniem septiņi simti tūkstošiem, bet ja mašīnu amortizāciju nerēķina, tad paliek tikai ap 60.000 rbl. Tāpat, kavedamies pie küdras lietas, Bērziņa kungs starp citu sakā, — it kā es savu priešgājēju par "nemākuli" atzinis un atjaunoju par "küdras izmantošanu". To es jau atspēkoju. Bet Bērziņa kungs pieved kādu konkrētu piemēru par kredita atjaunošanu. Aizrādījums nepareizs trijādā ziņā. Vispirms jau 1921./22. g. zemkopības ministrija budžeta 6. un 7. pantu attiecīs nevis uz küdras kreditu, bet uz purvu pētīšanas nodajas izdevumiem, ceļa izdevumiem, strādnieku algām u. t. t., kuriem nav neka kopēja ar küdras izmantošanas valdi. Otrkārt, priešgājējs par šiem izdevumiem 57.000 rbl. izgājis nevis no zemkopības, bet no finansu ministra. Beidzot māns priešgājējs līcis priekšā šo sumu nevis stipot, bet palielināt uz 600.000 rbl. Tā tad pavism aicgārna aina, nekā Bērziņa

kunga tēlojumā. Tālāk šai pasa lieta aiznādīts uz avansiem, kuri sniedzoties pāri par 300 000 rbl., Kudravcevam, kurš esot itkā aizbēdzis, Gurinam un Ciolim. Pareizi, avansi ir izsniegti, bet izsniegti uz līguma pamata, kurš noslēgts, un par to darbu, kurš pārdāts 1920. g., tas ir pirms tam, kad es pārņēmu zemkopības ministriju. Bez tam man tomēr jāsaka, lai gan lieta personīgi uz mani neattiecas, ka šie avansi ir pārbanditi no starpresoru komisijas un atzīti aiz zinamiem motiviem, pie kuriem es negribētu pakavēties. Tālāk Bērziņa kungs pārmē man premiju izmaksu küdras izmantošanā. Premijas bija ievestas jau zemkopības ministra Kalniņa kunga laikā. Es tās neesmu atcēlis tadēj, ka tās atzinusi i valsts kontrole i ministru kabinetā, un tās tagad ieved ari valsts uzņēmumos. Tā ka mašīnas strādā divās maiņās un darba laiks iznāk līdz 16 stundām, tad šī premiju izmaksu ir vietā, kā zinams atalgošanas veids par virsstundām. Ja aizrāda, ka daži ierēdņi sanēmuši pārak augstas premijas, tad jāsaka, ka tikai atbildīgiem ierēdņiem maksās pāri par 10.000 rubļus. Pats küdras izmantošanas valdes priekšnieks bez premijas dabu samērā niecigu algu 3.200 rbl. mēnesi. (Sauciens no vietas: "Tikai"). Sakārā ar Bērziņa kunga kritiku man jāaizrāda uz Firksa kunga pārmetumu par küdras neizmantošanu. Tā tad viens oponenti nosoda zemkopības ministriju par to, ka küdras izmantošanas likvidācija neesot radikali izvesta, otrs, ka küdras izmantošana neesot izvesta plāšāk. Kuras no abiem ir taisnība, pie ta es neuzkavēšos. Par zemes iericības jautājumu Bērziņa kungs negrib runāt, jo iznāktu tikai atkātojums, tomēr iestāda par vajadzigu izceļ divas lietas. Viņš konstatē it kā svarīgas pretrunas no manas puses principālos jautājumos. Pirmkārt, attiecībā uz centru ierādīšanu polu muižniekiem Latgalē. Es esot savā laikā, kā Satversmes Sapulces locekls, kritizejot manu priešgājēja darbību, teicis, ka te neesot vietā aizstāvēt centru ierādīšanu muižniekiem ar ārlītu politikas argumentāciju, ta esot tikai acu apmānišana, bet drīzi pēc iestāšanās amata es esot nācis ar projektu par ārvilsteņu muižu likvidāciju. Pilnīgi pareizi. Tikai pretrunas, kuras redz Bērziņa kungs, es se neredzu. Toreiz debates bija par Latgali sakārā ar Višķu muižas centru. Toreizējā valdība, kura varētu saukt arī par koalīcijas valdību, tikai ar minoritātēm, bija atkarīga no Satversmes Sapulces poju prieķstāvju protestiem un vēlējumiem, sevišķi šini, Višķu muižas, liefā. To es apgalvoju arī tagad, bet ar to nebūt nav teikts, ka to neatsavinamo daļu, kura tiek ierādīta poliem — un ne tikai poliem, bet vispāri, valdība nevarētu atpirk. Ministru kabinētā es esmu nācis jau ar diviem priekšlikumiem, no kuriem pēdējais, kaut gan pārgrozīta veidā, jau ir pieņemts agrarietū komisijā, tā ka par viņa neietderību nevar būt runa. Neatzistot ārvilsteņu tiesību runāt līdz vai kaut ko prasit no mums agrarās reformas izvēšanā, es nekad neesmu liedzis iespējamību nākt ārvilsteņiem tiktāju preti, ciktāju mūsu agrarās reformas likums un likuma gars to atvēl. Pie tam man jāatgādina, ka pie mums vēl pastāv spēkā agrākie Krievijas likumi, kuri paredz ārvilsteņu zemju atsavināšanu triju gadu laikā. Otra pretruna: tani paša Satversmes Sapulces sēdē, pagājušā gada maijā, es esot, kritizejot savu priešgājēju, aizrādījis, ka viņš nevar noraidīt atbildību par centralās zemes iericības komitejas darbību. Turpretī sakārā ar interpelāciju, kura bija iesnieguši socialdemokrati agrarjautājumā, es pats, kā tagadējais resora vadītājs, esot noraidījis atbildību par centralās zemes iericības komitejas darbību. Bērziņa kungs še izlaidis no acīm vienu lietu. Pērungā maijā centralās zemes iericības komitejas sastāvs bija: 7 ierēdņi un 6 Satversmes Sapulces locekļi; tā tad absoluta majoritate ierēdņu pusē. Tagad turpretī, kad es uzstājos sakārā ar socialdemokrātu interpelāciju, šis samērs bija otrs: 8 Satversmes Sapulces locekļi un 5 ierēdņi. Abos gadījumos ministri un ministra biedrus, kuri ir Satversmes Sapulces locekļi, es pleskaitu pie ierēdņiem. Piemetinu, ka ar Satversmes Sapulces locekļu iecīšanu centralā komisijā likums nav pārkāpts, jo likumā šāda iecīšana nav aizliepta. Fakts tomēr ir, ka starp Satversmes Sapulces locekļiem, kā valdības iecīliem centralās zemes iericības

komitejas locekļiem, un ierēdņiem, kā iecīliem locekļiem, ir liela starpība atkarības ziņā. Tālāk vēl jāaizrāda uz to, ka es atbildot uz interpelāciju tikai gājamejot atzīmēju, ka es varētu atkarīties no atbildības par centralās komitejas darbību, bet sevišķi no tās neatkarījos, devu izsmējošu atbildi uu soli-darīzejos ar centralā zemes iericības komiteju. Tā tad pēc būtības, ari ja jūs negribiet piegrest nekādu vērību pieve-stiem skaitīem, es tagad esmu iepēmī-tādu pat stāvokli kā pagājušā gada maija mēnesi. Liepājas zenju inspektorā Kārklīpa lieta. Es saucu to inspektorū vārda, tā ka tā no Bērziņa kunga pievestie ini-ciali V. K. ir viegli atsīrejami, ja iet runa par Liepājas zenju inspektorū. Sis inspektorū neesot saukts pie atbilstības un te nu nolasīja tos apsūdzības punktus, ar kuriem uzstājies pret inspek-torū apriņķa iericības komitejas locekļis Strīķis. Konstālejot, ka Kārklīpa neesot saukts pie atbilstības, Bērziņa kungs taisa trīs slēdzītus. Pēc būtības te varbūt ir tikai viens, bet tas pats ieteikts trijas niansēs un tāpēc es pievedīšu visus trīs variantus. Bērziņa kungs pārmē man dubultu grāmatvešanu, tad apiešanos ar ierēdņiem pēc viņu politiskās piederības, trešķār peldēšana pa revolucionāra straumi. Nu Bērziņa kungs, liekas, ir to "isto grunts atradis", nelaimē tikai ta, ka mi-nētās inspektors ir saukts pie atbilstības. Man bija plenākušas ziņas jau pirms strīdus raksta, ka inspektorā Kārklīpa pircis muižas inventāru par samērā lētu naudu. Formeli šī pirkšana nebūtu par pār-kāpumu uzskatama. Vairāk gadījumos šādi ligumi agrāk ir pienākti, es tomēr atzinu tos principā par nevēlamiem tamēdēj, ka par muižu inventāru bija noteikšana zināmā mērā ari zemju inspektoriem. Tamēdēj es prasīju tūlīt lietas izmeklēšanu. Pēc tam ienāca arī tākie materiali, par kuriem te runāja ari Bērziņa kungs un pavisam tika uz-stādīti 15 apsūdzības punkti. Uz šo materialu pamata jau no 23. līdz 27. maijam izdarīja reviziju vecākais zemju revi-dents, kura vārdu neminēšu, jo tas būtu lieki, viņš pēc savas politiskās piederības arī nav radītiecijs Kārklīpa kungam, un bez tam vēl viens centralā zemes iericības komitejas ierēdnis. Šie 2 ierēdņi skaitā cauri visus 15 ap-sūdzības punktus un patiesi konstatēja dažas nelikumības, dažu nepareizu ri-cību. Smagī nozīegumi nav konstatēti, un Kārklīpa lielākā apsūdzības daļā ir atzīts no revidēntiem par nevainojamu. Kad mani informēja par revizijas ienā-kumiem, es arī devu aizrādījumus, kādi soji būtu spejami. Es piekritu samērā stingriem sojiem un gala iznākumiem bija tas, ka mans biedrs, kuri pēc savas politiskās piederības zināmā mērā varētu būt solidars ar Kārklīpa kungu, tomēr nolēma pieprasīt paskaidrojumu no Kārklīpa kunga, un tās lietās, kuras bija redzamas kaut arī vieglā pār-kāpuma pazīmes, nodot prokuroram. Tālāk, šī inspektora atstādināšana vai neatstādināšana no amata atkarīsies no prokurora prasībām resp. no paša inspektora paskaidrojumiem. Līdz šim ta lieta vēl nav izbeigta un tā tad es arī tuvāk pie tās, kā izmeklēšanā stā-vošas, nevar uzkavēties.

(Turpmāk vēl.)

Presē.

Nepareizu ziņu atsaukums par Latviju.

Lietavas sūtnieciņas preses birojs (Eltas Rīgas nodaļa) caur Lietavas telegrafa agentūru iestādījis Lietavas presei sekošu atsaukumu:

Kāda no pēdējiem "Laisvēs" numuriem (Nr. 111) ievietots raksts, kura starp citu minēts par Latvijas kabineta krizes iemesliem. Eltas Rīgas nodaļa ziņo, ka tur aizrādītie krizes iemesli ar patiesību nesaskan un Francijas kugu dāvināšanai nekāda sakara ar krizi nav. Latvijas valdība kā dāvanu piedāvatos kura kugus nemaz nav pieņēmuse. Kas attiecas uz budžetu, tad Latvijas Satversmes Sapulce ir apstiprinājuse visu budžetu, izņemot zemkopības ministrijas budžetu. Šī zemkopības ministrijas budžeta atraidišana arī bija par kabineta krizes iemeslu.

Šo atsaukumu Lietavas sūtnieciņas preses birojs nosūtīja 21. jūlijā un šīnis dienās tas parādījās "Eltas" bijetēnā. Bez tam māns jāaizrāda, ka izņemot šo gadījumu, Latvijas kabineta krizes lieta ietaviešu prese (arī "Laisvē") ir sniegus nešaubami objektīvu un diezgan plašu informāciju.

Latvija un citas valstis.

Uz ministra prezidenta telegramām

Amerikas valsts sekretaram Jūsam un sūtāim Jongam saņemtas sekošas atbildes:

"Latvijā cieni Jūsu laipno apsveikumu un izsaku vislabākos labklājības un zēšanas novēlējumus Latvijai.

Carls E. Jūss, valstssekretārs."

"Saņēmu Jūsu laipno telegramu un nosūtu Jums vislabākos laimes vēlē-jumus. Būšu kopā ar Jums pēc pāris dienām.

Evans E. Jones."

Jaunās valstis.

Lietava.

Dr. Žauņus atgriešanās.

Lietavas sūtnis Latvijā Dr. Žauņus 28. jūlijā ieradies Kaunā un nodevis valdībai ziņojumu par Hugas konferenci, kur viņš reprezentēja Lietavu.

Polija.

Jaunais kabinets iau sastādīts.

Jūlijā 31. dienā poju jaunais kabinets sastādīts sekojā sastāvā: Novaks — ministru prezidents un izglītības ministrs, Kamenskis — iekšlietu ministrs, Narutovičs — ārlīetu ministrs, gen. Sosnokovskis — kāja ministrs, Jastrzebskis — linansu ministrs, Makovskis — tieslietu ministrs, Račinskis — zemkopības ministrijas pārvaldnies, viceministrs Strasburgers — tirdzniecības un rūpniecības ministrijas pārvaldnies, Sagurni-Marinovskis — dzelzceļu ministrs, Moščinskis — (departamenta direktors) pasta un telegrafa ministrijas pārvaldnies, Ribčinskis — sabiedrisku darbu ministrs, Darovskis — darba ministrs, Hodsko — veselības ministrs.

Izņemot Novaku, Ribčinsku un Moščinskū (kā arī Strasburgeru, kurš jau ne vienreiz vien izpildīja tirdzniecības ministra pienākumus), visi ministri jau bija Sliņvīša kabinetā. Jauno kabinetu tādēj arī var uzskatīt par Sliņvīša kabinetu bez Sliņvīša. (Poju preses birojs).

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kuris

Rīgas biržā, 1922. gada 2. augustā.

Zelta lata (0,29032 gr.)	50,30
A	

Tiesu studinājumi:

Apsardzības ministri ēku un būvju pārvaldes būvniecības nodajā, izsludina mutisku un rakstisku

sacensību

8. augustā 1922. g., pulkst. 10 rītā, nodajas kārtējā, Citadelē Nr. 24,

uz dažādiem remonta darbiem:

**a) artillerijas kazarmēs Rīgā,
b) kara slimnicā Rīgā.**

Rakstiski priekšlikumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu:

,Sacensiba 8. augustā 1922. g.“

un nomaksālu zimognodokli, kā arī rakstiski lūgumi dēļ pielāšanas pie mutiskas sacensības, iestiebzami, kā arī drošības nauda iemaksājama uz darbiem artillerijas kazarmēs 30.000 rbl., bet uz kara slimnicas darbiem 25.000 rbl., turpat līdz sacensības dienai, pulksten 10.

Viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Darba maksas aprēķinus un noteikumus var apskatit būvniecības nodajās kārtējā, katru dienu no pulksten 9—12.

Apsardzības ministrijas ēku un būvju pārvaldes Liepājas rajons
ar šo paziņo, kā 4. augustā š. g., pulkst. 11 no rīta, Liepājas
kārtējā, rajona telpās, izdos

mazāksolišanā

**1) maizes cepjamās krāsnes, 2) ēku un
3) jumtu remonta darbu izvešanu**

Liepājas kārtējā ostas valsts ēkās.

Torgi būs galīgi.

Rakstiski piedāvājumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu: „Uz konkurenci 4. augustā š. g.”, kā arī lūgumi dēļ pielāšanas piedalīties pie mutiskas solišanas, nomaksāti ar 20 sant. zimognodokli, iestiebzami rajonā līdz minētai dienai pulkst. 11.

Pie piedāvājuma mazāksolišanā jāiemaksā drošības nauda 10% apmēra no darba izmaksas.

Mazāksolišanā būs mutiska un rakstisks, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko priekšlikumu caurskatīšanas un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Darba maksas aprēķinus un noteikumus var apskatit darbiens no pulksten 10—2 dienā. Liepājas rejona tehniskā nodajā. Liepājas kārtējā.

Apsardzības min. ēku un būvju pārvalde, Rīgā, Citadelē Nr. 24,
10. augustā š. g., pulkst. 11 no rīta.

izdos mazāksolišanā

**1106^{1/2} kub. asu aršīnu garas dedzinamas
malkas piegādāšanu**

no Drustu stacijas līdz Rīgas preču stacijai.

Torgi būs galīgi.

Rakstiski piedāvājumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu: „Uz konkursu 10. augustā š. g.”, kā arī lūgumi dēļ pielāšanas pie mutiskas solišanas, nomaksāti ar 20 sant. zimognodokli, iestiebzami parvaldes II. nodajai līdz konkursa dienai pulkst. 11.

Pie piedāvājuma mazāksolišanā jāiemaksā 10.000 r. drošības naudas. Mazāksolišanā būs mutiska un rakstisks, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko priekšlikumu caurskatīšanas un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Tuvākais paskaidrojums sniedz ēku un būvju pārvaldes II. nodajā, no pulksten 9 līdz 3 dienā.

DZELZSCEĻU VIRSVALDE

KONKURENCI

24. augustā 1922. g., uz

**2 naudas skapju,
4 bagažas ratiņu un
300 gab. signalkarodziņu ādas makstu
piegādāšanu.**

Tuvākās ziņas izsniedz materiālu apgādību, istabā 122, no pulksten 12 līdz 2 dienā.

Valsts spirta un degvīna Rīgas noliktava,
Pionieri ielā N 48, 1922. g. 10. augustā, pulkst. 10 dienā.

pārdos vairāksolišanā

pudeļu stikla drumstalas, apmēram 2000 pud. vecu dzelzi, čugunu, caurules un staipules, apm. 300 pud.

Tuvākās ziņas izsniedz noliktavā, no pulksten 9—3.

Par noliktavas pārzīni O. Zolins.

Mežu departaments

paziņo, kā otrdienās, trešdienās un piekt Dienās no pulkst. 9 līdz 12 un no plkst. 3 līdz 6 pēc pusd., uz Zvirgzdu salas

**tiks pārdota tieši patēriņajiem
malka, kārtis un drigalkas**

par sekošu cenu:

I. ūdens kanāls, 1 aršīns gāja	2,400 rbl. Kub. asi.
II. ūdens kanāls, 1 aršīns gāja	2,100 rbl. Kub. asi.
Jaunk. 1 aršīns gāja	3,000 rbl. Kub. asi.
7. gāja ūdens kanāls	2,800 rbl. Kub. asi.
7. gāja ūdens kanāls	2,000 rbl. Kub. asi.
Lapu koku kārtis, derīgas lietekiem	no 20—50 rbl. Kub. asi.
Skuju koku kārtis	10—30 rbl. Kub. asi.
Aplu un alkūnu kārtis	5—15 rbl. Kub. asi.
Drigalkas	30—50 rbl. Kub. asi.

Par pastošanu par kārtu kub. asi. malkas un par 100 gab. kārtu jāmaksa 5%

Mežu departaments.

iespējot valsts tipogrāfiju.

Torgi.**Valsts mantu uzņemšanas komisiju**

paziņo, ka 16. augustā š. g., pulkst. 12 dienā

valsts mantu uzņemš. komisijas telpās izdos vairāksolišanām otreižēlos torgos

ap 300,000 pudu dzelzsmaterialu un

ap 600,000 pudu dzelonu drāšu vākšanas

darbus ar izvešanu

pie stac. no kārtējā laikā zemīcīm Daugavpils Ilukstes-Dignājas-Rēzeknes rājones.

Torgi būs galīgi.

Rakstiski piedāvājumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu: „Uz konkurenci 16. augustā š. g.”, kā arī lūgumi dēļ pielāšanas piedalīties pie mutiskas solišanas, nomaksāti attiecīgo zimognodokli, iestiebzami līdz min. dienai pulkst. 12 dienā.

Piedaloties solišanā, katram dalībniekam jāiemaksā 100.000 r. drošības naudas.

Vairāksolišana būs mutiska un rakstiska, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko iestiebzuma caurskatīšanas, un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Tuvākās ziņas turpat no pulks. 9—15.**DZELZSCEĻU VIRSVALDE**

Rīga, Gogola ielā N 3, izdos 10. augustā 1922. g.

rakstiskā mazāksolišanā

200—250 kub. asu lauku akmeni uzlādēšanu uz Ainažu-Smiltenes liniju un pārlādēšanu Valmierā, no

šauru uz plātceļu vagoniem.

Piedāvājumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu: „Uz akmeņu uzlādēšanu un

pārlādēšanu sacensiba 10. augustā 1922. g.”, kā iestiebzami virsvalde, istabā N 315 a, līdz 1922. g. 10. augustam, pulksten 12 dienā.

Sacensības dalībniekiem jāiemaksā dzelzceļu galvenā kasē 10.000 rbl.

drošības naudas.

XI. Dobeles kājnieku pulks

ar šo paziņo, ka 14. augustā 1922. g., pulksten 1 dienā, Daugavpils cietoksnī, 11. Dobeles kājnieku pulka stābā, tiks izdots

mazāksolišanā

15 lauku kēku remonta darbu Izvešana.

Rakstiski piedāvājumi slēgtās aplošnēs ar uzrakstu: „Uz konkurenci 14. augustā 1922. g.”, kā arī lūgumi dēļ pielāšanas pie mutiskas solišanas, nomaksāti ar 20 santūm zimognodokli, iestiebzami pulka ūhābā līdz minētai pulksten 12.

Pie piedāvājumu iestiebzuma, kā mutiski, tā rakstiski visiem konkurenci dalībniekiem obligatoriiski jāiemaksā 5.000 rbl. drošības naudas, kura tiks izmaksāti apakāl pēc lūguma noslēgšanas.

Mazāksolišana būs mutiska un rakstisks, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko piedāvājumu caurskatīšanas un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Tuvākās ziņas pulka sajūniecības daļas kārtējā, katru dienu no pulksten 9 līdz 16 — cietoksnī.

XI. Dobeles kājnieku pulka komandieris.

Latvijas dzelzceļu

VIII. ceļu iec. priekšnieks

Jelgavā, izsludina uz 14. augustu 5. g.

pulksten 12 dienā

KONKURENCI

uz Ekengrāves stac. dzīv.

Jamās ēkas būv.

Rakstiski piedāvājumi un lūgumi, pār-

laidi mutiskā sacentībā, samaksāti ar

20 santūm zimognodokli, līdz 1922. g.

10.000 rbl. drošības naudas iemaksu, iestiebzumi, pulka ūhābā līdz minētai pulksten 12.

Pie piedāvājumu iestiebzuma, kā mutiski, tā rakstiski visiem konkurenci dalībniekiem obligatoriiski jāiemaksā 5.000 rbl. drošības naudas, kura tiks izmaksāti apakāl pēc lūguma noslēgšanas.

Mazāksolišana būs mutiska un rakstisks, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko piedāvājumu caurskatīšanas un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Tuvākās ziņas pulka sajūniecības daļas kārtējā, katru dienu no pulksten 9 līdz 16 — cietoksnī.

XI. Dobeles kājnieku pulka komandieris.

Latvijas dzelzceļu

VIII. ceļu iec. priekšnieks

Jelgavā, izsludina uz 14. augustu 5. g.

pulksten 12 dienā

KONKURENCI

uz Ekengrāves stac. dzīv.

Jamās ēkas būv.

Rakstiski piedāvājumi un lūgumi, pār-

laidi mutiskā sacentībā, samaksāti ar

20 santūm zimognodokli, līdz 1922. g.

10.000 rbl. drošības naudas iemaksu, iestiebzumi, pulka ūhābā līdz minētai pulksten 12.

Pie piedāvājumu iestiebzuma, kā mutiski, tā rakstiski visiem konkurenci dalībniekiem obligatoriiski jāiemaksā 5.000 rbl. drošības naudas, kura tiks izmaksāti apakāl pēc lūguma noslēgšanas.

Mazāksolišana būs mutiska un rakstisks, pie kam mutiska solišana notiks pirms rakstisko piedāvājumu caurskatīšanas un viens un tas pats dalībnieks var piedalīties tikai vienā no sacensības veidiem.

Tuvākās ziņas pulka sajūniecības daļas kārtējā, katru dienu no pulksten 9 līdz 16 — cietoksnī.

XI. Dobeles kājnieku pulka komandieris.

Latvijas dzelzceļu

VIII. ceļu